

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/92/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618010485
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1618010485.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šamka a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci obžalovaného W.. P. A., stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 5 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 08.04.2019 sp. zn. 1T/78/2018, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 26. septembra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku sa vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Malacky (prvostupňového súdu) zo dňa 08.04.2019 sp. zn. 1T/78/2018, bol obžalovaný W.. P.Š. A. uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 5 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

- v čase okolo 09.45 h dňa 13.04.2017 v obytnom bytovom dome na ulici L. C. Č.. XXXX/XX, počas návštevy svojej maloletej dcéry, ktorá býva v mieste trvalého bydliska poškodenej X. K., jeho bývalej družky a matky ich spoločnej dcéry, pri komunikácii medzi vstupnými dverami bytu poškodenej, jej ukázal prostredník na ruke, s ktorým sa približoval k jej tvári, a potom ako mu poškodená odstrčila ruku, sa začal usmievať a povedal jej, že skape, ďalej, že si má uvedomiť, že každý deň chodí do práce na motorovom vozidle a nikdy nevie, čo sa môže stať a následne dňa 20.10.2017 v čase o 12.35 h znovu pri vstupných dverách do bytu poškodenej, jej povedal, že je mladá a má si to uvedomiť, aby sa jej niečo nestalo, že vie o nej všetko, ako a čo robí, kde sa pohybuje, pričom týmto svojím konaním vyvolal u poškodenej X. K., trvale bytom L. C. Č.. XXXX/XX, P. odôvodnený strach o svoj život a zdravie.

Po ustálení otázky viny a právnej kvalifikácie prvostupňový súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko pokladá trest odňatia slobody trvaní 8 (osem) mesiacov, ktorého výkon bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, za súčasne uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 1 (jeden) rok, uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 20. decembra 2018 sp. zn. 0T/276/2018, právoplatným dňa 20. decembra 2018, za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela.

Proti uvedenému prvostupňovému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, pričom toto odvolanie aj odôvodnil jeho obhajca, ktorý má za to, že prvostupňový rozsudok je nezákonný, nakoľko Okresný súd Malacky v konaní porušil právo obžalovaného na obhajobu a na spravodlivý proces. Má

tiež za to, že rozsudok je nesprávny, nakoľko pre riadne zistenie skutkového deja bolo potrebné vykonať ďalšie dôkazy a na základe vykonaného dokazovania dospel Okresný súd Malacky k nesprávnym skutkovým záverom. Ako vyplýva zo spisového materiálu, dňa 22.10.2018 podal obžalovaný odpor proti trestnému rozkazu Okresného súdu Malacky zo dňa 05.10.2018, sp. zn. 1T/78/2018, pričom obžalovaný na základe výzvy súdu navrhol na hlavnom pojednávaní vykonať výsluch svedkov N. W.. U. P., Q. O., E. P. a znalcov, ktorí vypracovali znalecké posudky, kde zároveň uviedol, ku ktorým okolnostiam sa daní svedkovia majú vyjadriť. Na hlavnom pojednávaní boli vykonané výsluchy znalcov H.. P. T. O. a P. O. X., avšak súd podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať výsluchy obžalovaným navrhovaných svedkov N. W.. U. P.. Q. O. a E. P., nakoľko podľa jeho názoru išlo o okolnosti nepodstatné pre rozhodnutie - ak teda súd odmietol na hlavnom pojednávaní vykonať dôkazy obžalovaným navrhnuté na základe výzvy súdu podľa § 240 ods. 3 Trestného poriadku, postupoval v rozpore s Trestným poriadkom a porušil tým právo obžalovaného na obhajobu podľa § 2 ods. 9 Trestného poriadku a naopak, všetkých prokuratúrou navrhovaných svedkov na hlavnom pojednávaní prvostupňový súd vypočul. Z hľadiska návrhov obžalovaného súd vykonal len výsluchy príslušných znalcov k znaleckým posudkom, ktoré boli do spisu zabezpečené v prípravnom konaní a ktoré prokuratúra navrhovala prečítať, čím došlo zo strany súdu k znemožneniu možnosti obžalovaného preukázať svoju nevinu a k zásadnému porušeniu práva obžalovaného na obhajobu a na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 6 ods. 3 písm. d/ Dohovoru, keďže obžalovaný nemal možnosť dosiahnuť predvolanie na vypočúvanie svedkov vo svoj prospech za rovnakých podmienok, ako v prípade svedkov proti nemu. Obhajoba podotýka, že obžalovaným navrhovaní svedkovia sa mohli relevantne vyjadriť ku skutku, nakoľko napríklad v prípade navrhovaných svedkov P. Y. O. išlo o susedov poškodenej, ktorí by mohli potvrdiť či vyvrátiť tvrdenia poškodenej o údajnom búchaní obžalovaného na dvere poškodenej a jeho údajnom neprístojnom správaní, prípadne poškodenou uvádzané ďalšie problematiku stretnutia, čo malo vplyv na posúdenie údajnej odôvodnenej obavy poškodenej z obžalovaného, teda nešlo o s vecou nesúvisiace návrhy na vykonanie dôkazov. Z hľadiska súdom ustáleného skutkového stavu je potrebné poukázať na niekoľko skutočností - k výpovedi poškodenej X. K. je potrebné uviesť, že táto je celkom jednoznačne poznačená a vedená antipatiou voči obžalovanému. V konaní bolo preukázané, že poškodená podala mnoho trestných oznámení proti obžalovanému, pričom všetky boli zastavené. V tejto súvislosti Okresný súd Malacky na strane 18 odôvodnenia uvádza, že priestupkové konania proti obžalovanému skončili ich zastavením vo všetkých prípadoch z dôvodu, že spáchanie skutkov, o ktorých sa konalo, nebolo obvinenému z priestupku dokázané. Nedochádzalo teda k zastaveniu priestupkových konaní z dôvodu, že sa preukázalo, že skutky o ktorých sa konalo sa nestali alebo nie sú priestupkom, prípadne z dôvodu, že skutky nespáchal obvinený z priestupku. Vo všetkých prípadoch okresný úrad vychádzal zo zásady „in dubio pro reo“. Z tohto vyjadrenia súdu vyplýva, že súd pri rozhodovaní o vine prihliadol na predošlé zastavené priestupkové konania z pohľadu dôvodu ich zastavenia. V tejto súvislosti obhajoba uvádza, že dôsledky zastavenia priestupkového konania z dôvodu, že nebolo preukázané, že by sa skutku dopustil obžalovaný sú totožné s dôsledkami zastavenia priestupkového konania z dôvodu, že sa skutok nestal - v oboch prípadoch je potrebné hľadiť na obvineného z priestupku tak, že sa daného priestupku nedopustil a teda nemožno samotné vedenie priestupkového konania vyhodnotiť v jeho neprospech. Okresný súd Malacky však vyhodnotil závery priestupkového konania z pohľadu dôvodu zastavenia priestupkového konania rozdielne, pričom skutočnosť, že nebolo preukázané, že by sa obžalovaný dopustil skutku stíhaného v rámci priestupkového konania vyhodnotil v neprospech obžalovaného, čo predstavuje zásadné porušenie práva obžalovaného na prezumpciu nevinu. Práve podľa názoru obhajoby skutočnosť, že všetky poškodenou iniciované konania boli zastavené, preukazujú to, že poškodená účelovo podávala trestné oznámenia proti obžalovanému, aby mu uškodila, čo korešponduje so závermi znaleckého dokazovania, kde bola konštatovaná nezrelosť poškodenej a jej emočná nestabilita. O nevierohodnosti poškodenej svedčí aj skutočnosť, že v rámci svojej výpovede uvádzala, že dňa 01.06.2015 ju mal obžalovaný fyzicky napadnúť, avšak v konaní bolo prostredníctvom potvrdenia zamestnávateľa obžalovaného preukázané, že v daný deň sa obžalovaný nachádzal v práci, teda poškodená evidentne klamala. Súd v tejto spojitosti len uviedol, že zaoberanie sa týmto incidentom považuje za irelevantné, nakoľko nie je predmetom obžaloby. V inej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku súd uviedol, že nezistil nič, čo by spochybňovalo výpoveď poškodenej, nebol zistený žiadny objektívny dôvod, prečo by si mala poškodená vymýšľať a súd nezaznamenal žiaden taký spor, resp. úroveň konfliktu, ktorý by bol dôvodom, pre ktorý by poškodená chcela obžalovanému vedome nepravdivo uškodiť a toto poznamenal súd napriek tomu, že poškodená bola jednoznačne usvedčená z klamstva vo vzťahu k ňou uvádzanému konfliktu dňa 01.06.2015. Súd teda nepochopiteľne nebral do úvahy jasné klamstvo poškodenej a nevyhodnotil túto skutočnosť v spojitosti s vierohodnosťou poškodenej, čo je potrebné považovať za nedostatok

odôvodnenia rozhodnutia Okresného súdu Malacky. Z pohľadu nevierohodnosti tvrdení poškodenej je potrebné poukázať aj na to, že poškodená tvrdila, že obžalovaný ju mal v minulosti opakovane fyzicky napadnúť, avšak nikdy sa nedala vyšetriť a nedisponuje ani lekárskymi správami o zraneniach. Podľa jej tvrdení toto neoznamovala z dôvodu, že obžalovaný pracuje ako mestský policajt. Z vykonaného dokazovania však vyplýva, že poškodená podávala na obžalovaného opakovane trestné oznámenia, teda jej nič nebránilo podať trestné oznámenie aj za fyzické napadnutie. Navyše vzhľadom na výsledok ostatných priestupkových konaní musela poškodená vedieť, že pre preukázanie údajného konania obžalovaného je potrebné zabezpečiť lekárske správy. Vzhľadom na to, že poškodená nedisponuje žiadnymi lekárskymi správami je evidentné, že k žiadnemu fyzickému napadnutiu poškodenej zo strany obžalovaného nedošlo, a z jej strany ide len o účelové tvrdenia v snahe kriminalizovať obžalovaného. Toto potvrdzuje to aj skutočnosť, že svedkyňa Jarmila K. neuviedla žiadne fyzické násilie obžalovaného voči poškodenej, hoci títo so svedkyňou K. dlhodobo žili v jednej domácnosti. K samotnému obsahu výpovede poškodenej ku skutku na hlavnom pojednávaní dňa 08.04.2019 obhajca poznamenáva, že je zvláštné, že poškodená vedela samostatne opísať konkrétny priebeh situácie dňa 13.04.2017 vrátane detailov, avšak ani po otázke prokurátora na konkrétne vyhrážky obžalovaného, tieto nevedela špecifikovať. Ak by teda skutočne došlo k vyhrážkam zo strany obžalovaného, je vysoko nepravdepodobné, že by si poškodená po dvoch rokoch od údajného skutku pamätala detaily priebehu situácie a nepamätala si konkrétne údajné vyhrážky obžalovaného, ktoré u nej mali vzbudiť obavu o jej zdravie a život. Navyše poškodená uvádzala, že sa jej obžalovaný mal vyhrážať už počas prvého rozhovoru, čo však bolo vyvrátené výpoveďami X. K. Y. M. - v prípade menovaných svedkýň ide o matku poškodenej, resp. kamarátku matky poškodenej, čo zásadne ovplyvňuje ich vierohodnosť, keďže evidentne majú záujem svedčiť v prospech poškodenej a napriek tomu obhajoba poukazuje na niektoré rozpory v ich tvrdeniach, naviac, žiadna z týchto svedkýň žiadne vyhrážky zo strany obžalovaného nepočula, pričom vzhľadom na to, že sa aj podľa svojich vyjadrení nachádzali v inej izbe, ani nemohli vidieť akékoľvek údajné gestá obžalovaného voči poškodenej. Pokiaľ prvostupňový súd poukazuje na poškodenou a svedkyňami uvádzané údajné búchanie a krik obžalovaného, je potrebné poznamenať, že v tomto ohľade navrhol práve obžalovaný vykonať výsluchy susedov, aby bolo možné preveriť tieto tvrdenia aj od iných osôb ako od rodiny a priateľky poškodenej. Súd však odňal obžalovanému možnosť dosiahnuť predvolanie a vypočutie akýchkoľvek svedkov, teda obžalovaný ani nemal možnosť vyvrátiť nepravdivé tvrdenia poškodenej a jej matky a priateľky. Z pohľadu naplnenia skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania je potrebné sa zaoberať otázkou prítomnosti dôvodnej obavy poškodenej o svoj život alebo zdravie. Poškodená v rámci výpovede uviedla, že má z obžalovaného strach, avšak neuviedla, z akého konkrétneho následku má strach. V tejto súvislosti len uviedla, že obžalovaný je tichá voda, dlho sa neozve a potom jej začne robiť scény, z čoho však nevyplýva žiadna obava o zdravie a život poškodenej. Ako už bolo vyššie uvedené, fyzické napadnutie poškodenej zo strany obžalovaného nebolo preukázané, nebolo potvrdené dokonca ani svedkyňou K., ktorá s poškodenou a obžalovaným žila v jednej domácnosti. K tomu je potrebné prihliadnúť aj na to, že podľa vykonaného znaleckého dokazovania je poškodená emočne nestabilná, pričom táto nestabilita môže mať významný vplyv na stav poznávacích funkcií a jej myslenie môže byť emočne skreslené. Obhajoba má teda za to, že v konaní nebolo preukázané, že by bola naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania, keďže nebolo preukázané, že by vzbudil obžalovaný svojim údajným konaním u poškodenej obavu o jej zdravie alebo život. Pokiaľ prvostupňový súd uvádza, že verzia o spáchaní skutku obžalovaným nie je v rozpore so znaleckým posudkom znalkyne P. O. X., je potrebné uviesť, že táto znalkyňa dospela k záveru, že obžalovaný je vyrovnanou osobnosťou, nie je agresívny, teda závery znalkyne práve naopak sponchybujú verziu o spáchaní skutku obžalovaným. Vzhľadom na vyššie uvedené závery obhajoba navrhuje, aby Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, e/ a d/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste, a po vykonaní dodatočného dokazovania v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodzuje spod obžaloby. Alternatívne sa navrhuje, aby Krajský súd v Bratislave podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. a/, b/, e/ a d/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu 1. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní tunajšiemu súdu dňa 14.08.2019.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20180701>>, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti

ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20180701>>.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

V danom prípade, po oboznámení sa s konaním, ktoré predchádzalo vyhláseniu napadnutého rozsudku i s rozsudkom samotným je zrejmé, že skutkové zistenia rozsudku sú nejasné a neúplné, súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, na ktorom základe existujú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na objasnenie ktorých je potrebné vykonať ďalšie dôkazy.

Súd sa vo vyššie uvedenej konštatácii prikláňa k dôvodom odvolania obžalovaného, pričom je potrebné poukázať predovšetkým na nasledovné:

- napriek tvrdeniam obžalovaného, ktorý popiera spáchanie žalovanej trestnej činnosti, súd nevykonal všetky dostupné (navrhované) dôkazy,

- vyššie uvedená konštatácia je zarážajúca aj v tom zmysle, že poškodená sa nevedela jednoznačne pred súdom vyjadriť ku všetkým podstatným otázkam a jej výpoveď musela byť na návrh prokurátora prečítaná,

- to isté platí aj vo vzťahu k obsahu znaleckých posudkov (psychiatrického a psychologického) s tým, že v tomto štádiu konania ich odvolací súd bližšie nebude rozoberať, avšak v danom momente vyznieva posudok H.. P.. O. skôr v neprospech poškodenej a naopak, posudok P.. X. skôr v prospech obrany obžalovaného,

- pokiaľ sa prvostupňový súd v napadnutom rozsudku „opiera“ o výpovede svedkýň U. K. a B. M., je možné súhlasiť s obhajobou, že ide o osoby poškodenej blízke, navyiac neboli priamo prítomné pri skutku samotnom a nemožno sa uspokojiť len s tmočením toho, čo sa dozvedeli od poškodenej,

- za uvedených okolností je teda dôkazná situácia taká, že oproti sebe stoja dve výpovede - tvrdenia obžalovaného a vyjadrenia poškodenej s tým, že výsledky znaleckého skúmania (ako sú vyššie uvedené) takisto nemôžu smerovať k jednoznačnému záveru o vine alebo nevine obžalovaného, čo platí aj v prípade prokurátorom navrhnutých svedkýň U. K. a B. M., o nezaujatosti ktorých možno v tomto štádiu konania prinajmenšom pochybovať,

- s ohľadom na uvedené je potom nie celkom pochopiteľné, z akého dôvodu prvostupňový súd úplne odignoroval návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania, hoci obžalovaný vyhovel výzve a presne označil osoby, ktoré navrhuje vyslúchnuť v procesnom postavení svedka, kde sa tieto osoby nachádzajú a k čomu majú byť vypočuté.

Ako je vyššie uvedené, podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

S ohľadom na odôvodnenie bol prvostupňový rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku zrušený v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku bola vec vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom úlohou okresného (prvostupňového) súdu bude opätovne vykonať hlavné pojednávanie so súčasným odstránením všetkých vyššie uvedených pochybení, t. j., bude potrebné predvolať a v postavení svedkov vyslúchnuť:

N. W., bytom O. F. T. XXX, a to k okolnostiam oznamovania incidentov medzi obžalovaným a poškodenou,

U. P., bytom P., L.S. C. XX (domovníčku v obytnom dome, kde malo dôjsť ku skutku), a to ku skutku samotnému, prípadne aj k predchádzajúcim oznámeniam poškodenej na osobu obžalovaného,

Q. O., bytom P., L.S. C. XX (suseda poškodenej), a to ku skutku samotnému, prípadne aj k predchádzajúcim oznámeniam poškodenej na osobu obžalovaného,

E. P., bytom S., S. XX, (sestry obžalovaného) k vzťahom a správaniu sa obžalovaného a poškodenej, keďže navrhnutá svedkyňa mala byť viackrát prítomná pri prebratí a odovzdávaní dcéry obžalovaného poškodenou.

Súčasne bude nevyhnutné, aby prvostupňový súd svoje závery v zmysle vyššie uvedených pokynov odvolacieho súdu uviedol i v písomnom vyhotovení rozsudku tak, aby tento zodpovedal zákonnému ustanoveniu § 168 ods. 1 Trestného poriadku - z odôvodnenia musí byť zrejmé, ktoré skutočnosti súd vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa správal pri hodnotení jednotlivých vykonaných dôkazov (a to i v ich spojitosti), najmä ak si navzájom odporujú a v neposlednom rade, ako sa súd vyrovnal s obhajobou v danej veci.

S poukázaním na odôvodnenie rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.